

stille sig velvillig til dette Spørgsmaal, naar det kommer til at foreligge alene.

Krigsministeren (Madsen): Jeg havde ikke troet, det var nødvendigt at komme ind paa hele denne Sags Forhistorie, men da det lader til, at der er forskellige Opfattelser af, hvad der tidligere er gaaet for sig, skal jeg tillade mig at give en Oversigt over, hvad der kan ses af de tidligere Forhandlinger. Det var i Rigsdags-samlingen 1893—94, at Krigsministeren i Landstinget fremsatte et Lovforslag om Bemyndigelse for Regeringen til at *afhænde Fredericia Fæstningsværker* samt at ophæve de Indskrænkninger, der paahvile de Grunde, der ligge inden for Demarkationslinierne sammesteds. Om dette Forslag afgav Landstingets Udvalg en Betænkning, hvorved Lovforslaget ændredes til: „Forslag til Lov om *Nedlæggelse af Citadellet i Fredericia Fæstning*“, i hvilken Form Forslaget blev vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling. Dette saaledes ændrede Forslag naaede kun til 1ste Behandling i Folketinget, og det blev genoptaget der i den næste Samling, 1894—95. Folketingets Udvalg afgav under 8. Marts 1895 en Betænkning over Lovforslaget, hvorved det paa ny blev ændret til: „Lov om *Ophævelse af Indskrænkninger i Benyttelsen af Grundene inden for Demarkationslinien for Citadellet i Fredericia Fæstning*“, og i denne Form vedtoges Forslaget af begge Ting og blev ophøjet til Lov af 30. Marts 1895, en Lov, som før blev nævnt af en af de foregaaende Talere. Ved denne Lov blev der givet Fredericia Byraad Adgang til at faa ophævet de paa *Citadellets Demarkationsterrain* hvilende Indskrænkninger, imod at Byraadet skulde betale et Vederlag, som af en Taksationskommission blev fastsat til 36,667 Kr. Men under 9. Marts 1896 meddeler Borgmesteren i Fredericia, at Byraadet havde vedtaget med 10 Stemmers Majoritet ikke at ønske Servituten hævet mod dette Vederlag, og derved bortfaldt Loven. *Demarkationsterrainet foran Hovedvolden* er ca. 10½ Mill. Kvadratalen. Det ejes med Undtagelse af nogle Lodder, der tilhøre Fredericia Kommune, udelukkende af mindre Lodsejere. Efter at Fredericia Byraad havde afslaaet den tilbudte Afløsning, er der af Krigsministeriet under 1. December 1896 paa Foranledning af Finansministeriet og efter Forhandling med dette truffet forskellige *indskrænkende Bestemmelser* med Hensyn til Demarkationsterrainet *uden for Hovedvolden*, væsentlig for at Ophævelsen af

Servituten paa *Citadellets Demarkationsterrain* derved skulde stige i Værdi for Fredericia Kommune. Efter at ovennævnte Direktiv er traadt i Kraft, har Krigsministeriet med Finansministeriets Tiltrædelse afslaaet de i de senere Aar indkomne Andragender om yderligere Bebyggelse af Demarkationsterrainet, senest et Andragende, der kom den 15. September forrige Aar fra Fredericia Arbejderes Kolonihave-Forening om en større Bebyggelse. Det *Andragende*, hvortil der nu nærmest sigtes, *fra 147 Lodsejere*, drejer sig ikke om Byggetilladelse, men om en fuldstændig *Ophævelse* af den Demarkationstvang, der hviler paa deres Ejendomme uden for Hovedvolden. Ifølge denne Demarkationstvang ere de forpligtede til, naar som helst det forlanges af Krigsbestyrelsen, at nedrive de Bygninger, der ere opførte paa Lodden, og ryddeligggøre Pladsen. Men en saadan Ophævelse af Demarkationstvangen staaer i uløselig Forbindelse med Spørgsmaalet om Fæstningens Nedlæggelse som saadan, og den kan derfor ikke udføres ad administrativ Vej, men kan kun ske ved Lov. Før Forsvarskommissionen har endt sine Overvejelser om vor fremtidige Forsvarsordning, og det fremgaar af disse, at Fredericia ikke skal opretholdes som Fæstning, vil Krigsministeriet ikke kunne forelægge noget Lovforslag om Fæstningens Nedlæggelse og om Demarkationstvangens Ophævelse. Da det i det foreliggende Andragende fra Lodsejerne forudsættes, at Demarkationstvangen bliver ophævet uden noget Vederlag, er der Anledning til her at fremhæve, at dette ikke vil kunne ske, men at der i Lighed med, hvad der blev bestemt ved den Lov, som nylig blev nævnt, af 30. Marts 1895, for *Citadellets Vedkommende*, vil blive fastsat et vist Vederlag, som maa erlægges, for at Demarkationstvangen kan ophæves. Jeg kan i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Udvalget.

Ordføreren (Jens Busk): Det, man beraabte sig paa, og det, der er Tale om, er et Bilag, der vedligger her, og som blev nævnt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen). Det er en Bekendtgørelse fra 3die Ingeniørdirektion af 2. December 1896, og med den ærede Formands Tilladelse skal jeg blot oplæse den første Paragraf, der kun er et Par Linier. Der staaer der: „Det kan tillades Ejerne af de den 1. Januar 1896 matrikulerede Grundstykker paa Demarkationster-